

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 22Ek/2208/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125369401
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Šablová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2026:6125369401.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica vo veci exekúcie oprávneného: A. B., nar. XX.X.XXXX, trvalé bydlisko C. D. XXX, XXX XX C., v právnom zastúpení: JUDr. Jaroslava Balážiová, PhD., advokát so sídlom Paulínska 17, 917 01 Trnava, IČO: 42 157 668, proti povinnému: B. E., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX C., B. F. XXX/XXX, v zastúpení: E. E., nar. X.X.XXXX, trvale bytom XXX XX C., B. F. XXX/XXX, o vymoženie pohľadávky vo výške 817,44 Eur, vedenej pod sp. zn. 310EX 364/25 u súdneho exekútora: JUDr. Tomáš Peltzner, so sídlom Exekútorského úradu Jakubovo námestie č. 15, 811 09 Bratislava, o sťažnosti povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 22Ek/2208/2025 zo dňa 12.01.2026, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 22Ek/2208/2025 zo dňa 12.01.2026 z a m i e t a .

II. Oprávnenému nárok na náhradu trov sťažnostného konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 8.8.2025 domáhal od povinnej vymoženia pohľadávky vo výške 817,44 Eur a trov exekúcie, a to na základe uznesenia o trovách konania Mestského súdu Bratislava IV sp. zn. B5-12C/71/2021 zo dňa 20.12.2024, vykonateľného dňa 19.2.2025, v spojení s potvrdzujúcim uznesením Mestského súdu Bratislava IV sp. zn. B5-12C/71/2021 zo dňa 27.2.2025. Poverením zo dňa 18.8.2025 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora: JUDr. Tomáš Peltzner, so sídlom Exekútorského úradu v Bratislave, ktorý ju vedie pod sp. zn. 310EX 364/25.

2. Uznesením sp. zn. 22Ek/2208/2025 zo dňa 12.01.2026 súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol. Predmetné uznesenie súd v osobe vyššieho súdneho úradníka odôvodnil tým, že povinná vo svojom návrhu namietala, že exekučný titul je nezákonný a tvrdila, že ním boli porušené práva povinnej na spravodlivý proces. Súd mal za to, že uvedené tvrdenia mala povinná uplatniť (resp. uplatnila) ako obranu v základnom konaní na Mestskom súde Bratislava IV. Konanie o návrhu na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom. Povinná mala možnosť brániť sa po doručení predmetného rozhodnutia podaním riadneho, resp. mimoriadneho opravného prostriedku. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že povinná neuniesla v danom prípade dôkazné bremeno, nakoľko ak by exekučný súd akokoľvek hodnotil obdobie pred vznikom exekučného titulu, prekročil by svoju právomoc vymedzenú v citovanom ustanovení § 61k ods. 1 Exekučného poriadku (viď bod 11. tohto uznesenia). Návrh povinnej na zastavenie exekúcie nie je relevantný, nakoľko povinná neuviedla žiadny konkrétny právny dôvod, ktorý by bol spôsobilý vyvolať zastavenie exekučného konania. Exekučný súd už nijakým spôsobom nemôže zasahovať do konania, ktoré predchádzalo vzniku exekučného titulu. Povinná neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by zakladali dôvod pre zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku a ani mu nebol známy žiadny dôvod uvedený v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, pre ktorý by mala byť exekúcia zastavená. Povinná taktiež neuviedla žiadne ďalšie skutočnosti,

ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku, alebo by bránili jeho vymáhateľnosti, alebo iné dôvody, pre ktoré by mala byť exekúcia neprípustná. Skutočnosťou naďalej zostáva, že exekúcia sa vedie na podklade spôsobilého exekučného titulu. Povinná dobrovoľne nespĺnila to, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, preto oprávnený v súlade so zákonom podal návrh na vykonanie exekúcie.

3. Proti uvedenému uzneseniu podala povinná cestou splnomocneného zástupcu v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú okrem iného odôvodnila tým, že v súdnom spore žalobcu A. B. o zaplatenie 2700 eur s príslušenstvom sp. zn. 12C/71/2021 – 192 rozhodoval vecne a miestne nepríslušný súd a to Okresný súd Bratislava V namiesto Správneho súdu v Bratislave a vo veci rozhodol nezákonný sudca. Okresný súd Bratislava V nebol zákonným súdom na prejednanie predmetnej žaloby žalobcu, ktorou si uplatňoval nárok vyplývajúci z nezákonnej dohody o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva. Vykonateľný exekučný titul o trovách konania vo výške 817,44 eur, a to na základe uznesenia o trovách konania Mestského súdu Bratislava IV sp. zn. B5 – 12C/71/2021- 287 zo dňa 20.12.2024 vykonateľného dňa 19.02.2025 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Mestského súdu Bratislava IV sp. zn. B5-12C/71/2021 – 304 zo dňa 27.02.2025, ktorým sa ukladá povinnému povinnosť zaplatiť trovy konania vo výške 817,44 eur vzniklo na vecne a miestne nepríslušnom a nezákonnom súde nezákonným sudcom. Prejednanie veci pariacej do správneho súdnictva civilným súdom ako súdom vecne nepríslušným je závažným nedostatkom konania t.j. takou vadou, ktorá musí viesť k zrušeniu rozhodnutia. Preto je podľa názoru povinnej daný postup podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Povinná ďalej poukázala na upomínacie konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 34Up/393/2021 a na list adresovaný predsedníčke Mestského súdu Bratislava IV a odpoveď k uvedenej žiadosti. V konkrétnom prípade sp. zn. 12C/71/2021 – 192 a 14Co/10/2024 – 262 došlo dvakrát k zmene zákonného sudcu. Z obsahu súdneho spisu nebolo možné preveriť, či v poradí druhému ako aj tretiemu sudcovi bola vec pridelená zákonom ustanoveným postupom po splnení podmienok pre odňatie veci predchádzajúcim dvom sudcom. Kontext všetkých exekúcií vedených voči povinnej je rovnaký, spoločný a je náboženský. Zákonným sudcom v predmetnej veci je v súčasnosti JUDr. Vladimír Herich, ktorému bol spis pridelený dňa 15.12.2022 na základe Dodatku č. 21 k rozvrhu práce bývalého Okresného súdu Bratislava V. V súvislosti s informáciou, že menovaný sudca nie je medzi aktívnymi sudcami Mestského súdu Bratislava IV uviedla, že G. E. B. je hosťujúcim sudcom, a preto predseda Krajského súdu v Bratislave po prerokovaní s ministrom spravodlivosti SR určil, že menovaný sudca bude vykonávať funkciu sudcu na Mestskom súde Bratislava IV. Dňa 04.10.2021 bola vec pridelená na rozhodnutie sudkyňi Okresného súdu Bratislava V p. H. I. J.. S dátumom 21.10.2022 jej bolo doručené predvolanie na pojednávanie sp. zn. 12C/71/2021-145 na deň 02.02.2023 vydané ďalšou sudkyňou a to G. K. L. C. bez toho, aby žalovaná vedela prečo a akým postupom bola vec odňatá prvému sudcovi – Mgr. Laimbergerovej. Pri nahliadnutí do súdneho spisu dňa 11.04.2023 zistila, že zo súdneho spisu bolo odstránené generálne splnomocnenie osvedčené 10.06.2021, ktoré používali v čase upomínacieho konania sp. zn. 34Up/393/2021, ktoré vložil do každej obálky adresovanej spoluvlastníkom: žalobcovi A. B., M. N. a O. L. ako prílohu Zrušenia dohody o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, ktorú účastníci podpísali 01.07.2019. Prečo bola vec odňatá prvej sudkyňi sa zo súdneho spisu nedá zistiť, rovnako ako to, prečo bola vec odňatá druhej sudkyňi, ktorá už vytýčila aj dátum prvého pojednávania. Potom sa ťažko uplatňuje právo na vznesenie napríklad námietky zaujatosti voči sudcovi, ktorý rozhoduje tak, aby bránil záujmy štátu, preto ho vybral a určil minister spravodlivosti JUDr. Viliam Karas, v zákonom určenej lehote a spôsobom, ktorý ukladá zákon. Na súdnom pojednávaní dňa 04.05.2023 sudca H. E. B. vyhlásil, že zrušenie tejto dohody z 01.07.2019 i keď bolo urobené v zákonnej lehote je na základe generálneho splnomocnenia podpísaného spoluvlastníčkou a účastníčkou Dohody o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva B. E. dňa 01.07.2019, a ktoré bolo spoluvlastníkom poštou doručené neplatné a právne neúčinné. Ako uviedol, toto , bolo zo súdneho spisu odstránené. Malo tam byť, i keď súdu neskôr na začiatku pojednávania dňa 04.05.2023 odovzdal nové splnomocnenie, aby v ňom použil označenie súdneho sporu 12C/71/2021 s dátum osvedčenia 27.12.2022. Okrem toho boli z dôvodu nahliadnutia splnomocneného zástupcu do spisu zo spisu odstránené listy č. 145 a 166. Dôvod prečo sa sudca vybraný ministrom spravodlivosti tak ponáhlal súvisí s tým, že od 01. júna 2023 začínali v SR svoju činnosť Správne sudy. V predmetnom prípade bolo v roku 2022 dňa 13.09.2022 vydané Okresným súdom Bratislava V oznámenie o zmene zákonného sudcu, ktorým sa stala p. JUDr. Oxana Kovalová Báreková. V tom istom roku vychádzajúc z odpovede Mestského súdu Bratislava IV bola dňa 15.12.2022 vec pridelená p. H. E. B. bez oznámenia o zmene zákonného sudcu. Povinná cestou splnomocneného zástupcu v podanej sťažnosti poukázala ďalej na politickú situáciu a vplyv štátu na existenciu vlastníckych práv obyčajných ľudí. Žalobca podľa vyjadrenia povinnej predložil

súdu ako prílohu žaloby Dohodu o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva bez povinnej prílohy, ktorou musí byť geometrický plán o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, ktorý však právna zástupkyňa žalobcu nepovažovala za potrebné dať vyhotoviť, pričom konajúci sudca p. H. E. B. odmietol skúmať zákonnosť dokumentu, na základe ktorého si žalobca uplatnil nárok na zaplataenie 2700 eur s príslušenstvom plus trovy konania, ktorý by mal byť na súde nepoužiteľný bez geometrického plánu, a preto trvá na tom, že konajúci sudca sa mal už v prípravnom konaní pokúsiť odstrániť túto vadu konania a mal žiadať doplnenie tejto prílohy, mal žiadať aj samotný návrh na vklad, aby si overil, či geometrický plán o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva bol alebo nebol súčasťou podania Okresnému úradu – odboru katastrálnemu doručený, pričom si myslí, že to na katastri prešlo iba zásahom príslušníkov SIS. Bez vkladu tejto dohody o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, ktorý neobsahuje geometrický plán, táto Dohoda sama o sebe je neplatná a na právne účely akým je podanie žaloby na súd nepoužiteľná. Povinný je názoru, že v danom prípade išlo o zásah štátu do nezávislosti súdu a do výberu nestranného a nezávislého zákonného sudcu. Právna zástupkyňa žalobcu zámerne a premyslene vybrala Okresný súd Bratislava V ako súd, ktorý nebude môcť rozhodovať s plnou jurisdikciou. Na súde s plnou jurisdikciou, teda na Správnom súde v Bratislava by došlo k preskúmaniu zákonnosti postupu vo veci zrušení a vyporiadania podielového spoluvlastníctva, k preskúmaniu zákonnosti postupu Okresného úradu v Trnave – odboru katastrálneho vo veci vkladu vlastnickeho práva dohodou bez geometrického plánu. Povinná ďalej poukázala na zmarenie ich dovolania na NS SR proti rozsudku KS v Bratislave sp. zn. 14Co/10/2024 – 262 zásahom riaditeľa SIS. Povinná v podanej sťažnosti poukázala aj na ňou vnímanú politickú, náboženskú, spoločenskú situáciu a intervenciu štátu a cirkvi do súkromného života, ktorá argumentácia nesúvisí s predmetom exekúcie.

4. Predmetnú sťažnosť povinnej súd z dôvodu hospodárnosti konania (nenavyšovania trov exekúcie) na vyjadrenie oprávnenému nezasielal. Povinná v podanej sťažnosti poukazovala na rovnaké skutočnosti ako v návrhu na zastavenie exekúcie, pričom stanovisko oprávneného je súdu známe z jeho vyjadrenia sa k návrhu povinnej na zastavenie exekúcie.

5. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

7. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. Podľa § 245 CSP v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

10. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

11. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

12. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

13. Sudca po zistení, že sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná, preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že sťažnosť povinnej nie je dôvodná. V danom prípade vyšší súdny úradník v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci

a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Napriek zneniu ust. § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, s poukazom na nesúhlas povinnej prezentovaný v sťažnosti a k zvýrazneniu správnosti napádaného rozhodnutia, sudca nad rámec zákona uvádza:

14. Sťažnostné konanie je v zásade jediným opravným konaním v exekučnom konaní a preto nie je akýmsi predĺžením konania o určitom procesnom podaní účastníka, ale je opravným konaním, v ktorom má dotknutá strana vytykať vady konania i rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka (§ 239 CSP v spojení s § 243 CSP). Inými slovami povedané sťažnosť proti rozhodnutiu o návrhu na zastavenie exekúcie nie je duplicitným návrhom na zastavenie exekúcie s tou zmenou, že o nej rozhoduje sudca, ale je opravným prostriedkom, v ktorom sťažovateľ namieta vady rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, resp. vady konania, ktoré mu predchádzalo, t. j. skutkový a právny rámec vymedzený v návrhu na zastavenie exekúcie je rámcom i pre sťažnostné konanie. V danom prípade povinná v sťažnosti nevytyka vady konania a rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, v sťažnosti obširne popisuje skutočnosti prebiehajúce v základnom konaní, poukazuje na ňou vnímanú politickú, spoločenskú situáciu, vplyv katolíckej cirkvi a ingerenciu štátu do ich práv vrátane práva na súdnu ochranu.

15. Napriek vyššie uvedenému súd udáva:

16. Na upomínacom – tunajšom súde prebiehalo medzi účastníkmi, t.j. oprávneným a povinnou pod sp. zn. 34Up/393/2021 konanie, v rámci ktorého došlo k vydaniu platobného rozkazu v znení: „Žalovaný je povinný do 15 dní odo dňa doručenia tohto platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi istinu 2 700,00 Eur, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 2 700,00 Eur od 21.2.2020 do zaplatenia alebo v tej istej lehote podať odpor. Žalovaný je povinný do 15 dní odo dňa doručenia tohto platobného rozkazu zaplatiť náhradu trov konania vo výške 520,49 € a to žalobcovi prostredníctvom jeho zástupcu v konaní.“ Z dôvodu podaného odporu zo strany žalovanej (v danom prípade povinnej) a následnému návrhu žalobcu (v danom prípade oprávneného) na pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa zák. č. 160/2015 Z.z. CSP bola vec Okresným súdom Banská Bystrica, upomínacie oddelenie postúpená Okresnému súdu Bratislava V podľa § 10 ods. 3, resp. § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov, ktorý vec prejedná ako príslušný súd.

17. Okresný súd Bratislava V následne rozsudkom sp. zn. 12C/71/2021-192 zo dňa 04.05.2023 zaviazal žalovanú (v danom prípade povinnú) k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 2700 eur spolu s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 2700 eur od 21.02.2020 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti i rozsudku. Zároveň zaviazal žalovanú k povinnosti nahradiť žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške trov konania rozhodne súd samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti rozsudku. Krajský súd v Bratislave rozsudkom sp. zn. 14Co/10/2024-262 zo dňa 24.09.2024 rozsudok Okresného súdu Bratislava V č.k. 12C/71/2021-192 zo dňa 04.05.2023, teraz vec vedená na Mestskom súde Bratislava IV pod sp. zn. B5-12C/71/2021 potvrdil a žalobcovi priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 12C/71/2021-192 zo dňa 04.05.2023 tak v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 14Co/10/2024-262 zo dňa 24.09.2024 nadobudol právoplatnosť dňa 21.11.2024 a stal sa vykonateľným dňa 26.11.2024 (exekučné konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 24Ek/128/2025).

18. Mestský súd Bratislava IV uznesením sp. zn. B5-12C/71/2021 -287 zo dňa 20.12.2024 (exekučný titul v predmetnej veci) v osobe vyššieho súdneho úradníka uložil žalovanej povinnosť do 15 dní od doručenia tohto uznesenia zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 81,- eur za zaplatený súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia vo výške 736,44 eur všetko k rukám právneho zástupcu žalobcu. V dôsledku podanej sťažnosti následne súd v osobe zákonného sudcu uznesením sp. zn. B5-12C/71/2021 – 304 zo dňa 27.02.2025 sťažnosť žalovanej proti uzneseniu tunajšieho súdu č. k. B5-12C/71/2021 - 287 zo dňa 20.12.2024 zamietol. Uznesenie Mestského súdu Bratislava IV sp. zn. 12C/71/2021-287 zo dňa 20.12.2024 (exekučný titul) sa stalo vykonateľným dňa 19.02.2025 a na základe neho prebieha predmetné exekučné konanie. Predmetným návrhom na vykonanie exekúcie sa tak vymáha nárok oprávneného titulom trov konania v rámci základného a odvolacieho konania.

19. Akákoľvek argumentácia povinnej pred obdobia vydania exekučného titulu je pre exekučné konanie právne bezvýznamná. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR z 3. mája 2011, č. k. III. ÚS 41/2011-31, kde Ústavný súd SR vyslovil, že exekučný súd skúma exekučný titul

pri rozhodovaní o žiadosti exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (§ 44 Exekučného poriadku), tiež na prípadnú námietku povinného proti exekúcii (§ 50 Exekučného poriadku), ako aj na prípadný návrh povinného na zastavenie exekúcie (§ 58 Exekučného poriadku); súčasne platí, že exekučný súd nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť exekučného titulu, teda zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý exekučný titul vydal. To isté platí pre rozhodnutie vo veci samej, ktoré predchádzalo vydaniu uznesenia o výške trov konania. Exekučný titul sa nadobudnutím jeho právoplatnosti stal pre strany záväzným a založil tzv. prekážku veci rozhodnutej (res iudicata). Návrh povinného na zastavenie exekúcie bol zákonom zavedený ako procesná obrana povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Z uvedeného je zrejmé, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, ktorým by sa napádalo vydané rozhodnutie (resp. rozhodnutie vo veci samej), ktoré slúži ako podklad na vykonanie exekúcie. Návrh povinného na zastavenie exekúcie je procesným prostriedkom, ktorým možno vyvolať spor o prípustnosť exekúcie, pretože smeruje proti exekúcii a nie proti exekučnému titulu. Predmetom návrhu povinného na zastavenie exekúcie preto môže byť iba skutočnosť procesného alebo hmotného práva, ktorá nastala po vydaní exekučného titulu a v súlade s ust. § 61k Exekučného poriadku (rešpektujúc koncentračnú zásadu). Exekučný súd už nijakým spôsobom nemôže procesne zasahovať do konania, ktoré predchádzalo vzniku exekučného titulu, v ktorom bol vydaný exekučný titul. Exekučný súd je viazaný rozhodnutím vo veci samej, ktoré je vykonávané a ktoré zakladá oprávnenému právo na splnenie určitej povinnosti voči označenému subjektu a preto exekučnému súdu neprislúcha čokoľvek na tomto rozhodnutí meniť, ani opätovne preverovať.

20. Pokiaľ ide o otázku zákonného sudcu, v tejto súvislosti súd konštatuje, že uvedená otázka spadá do základného konania, a teda mala byť predmetom argumentácie povinnej v základnom konaní vrátane konania odvolacieho. Rovnako tak je tomu v prípade, pokiaľ povinná vo veci argumentuje, že vo veci konal „nie nestranný sudca, ale sudca ktorý umožňuje štátu a Katolíckej cirkvi udržiavať existujúci Status quo, stav ako predtým, nezákonný, protiústavný a jeho pokračovanie“. Ustanovenie § 52 Civilného sporového poriadku umožňuje strane vzniesť námietku zaujatosti voči konajúcemu sudcovi v zákonom stanovenej lehote. Za situácie, keď je exekučný titul právoplatným a vykonateľným rozhodnutím, je súd v exekučnom konaní takýmto rozhodnutím viazaný.

21. Pokiaľ ide o otázku právomoci orgánu prejednať a rozhodnúť spor, v tejto súvislosti súd konštatuje, že v zmysle § 3 Civilného sporového poriadku, súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány, prejednávajú súdy. Nakoľko v konaní vo veci sme sa uplatňoval nárok zo súkromno-právnych vzťahov („predmetom súdneho konania bolo zaplatenie peňažnej čiastky na základe písomnej zmluvy, kde sa žalovaná do určitej doby zaviazala žalobcovi zaplatiť dohodnutú sumu, ktorú ale neuhradila) oprávneným orgánom na prejednanie a rozhodnutie vo veci bol okresný súd, v danom prípade pôvodne Okresný súd Bratislava V, v súčasnosti prijatím zákona č. 150/2020 o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s novými sídlami a obvody súdov ktorým sa novelizoval zákona č. 371/2004 Z.z. o sídlach a obvody súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (v znení zákonov č. 428/2004 Z.z. a č. 757/2004 Z.z.) Mestský súd Bratislava IV. Súd tak ustálil, že exekučný titul vydal orgán na to oprávnený.

22. Pokiaľ ide o argumentáciu povinnej „bez vkladu tejto dohody o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, ktorý neobsahuje geometrický plán, táto Dohoda sama o sebe je neplatná a na právne účely akým je podanie žaloby na súd nepoužiteľná... a to všetko by správny súd určite preskúmal...“ súd poukazuje aj na vyjadrenie zákonného sudcu obsiahnuté v rozsudku sp. zn. 12C/71/2021-192 zo dňa 04.05.2023 „...predmetom tohto súdneho konania nebolo určenie vlastníckych práv. Predmetom bolo zaplatenie peňažnej čiastky na základe písomnej zmluvy, kde sa žalovaná do určitej doby zaviazala žalobcovi zaplatiť dohodnutú sumu, ktorú ale neuhradila. Ak sa žalovaná domnievala, že uvedená dohoda nevyporiadava podielové spoluvlastníctvo všetkých spoluvlastníkov správne, bolo jej oprávnením domáhať sa svojich práv konaním pred príslušným súdom.“ S uvedenou argumentáciou sa stotožňuje aj súd v exekučnom konaní.

23. V súvislosti s prejavom nespokojnosti povinnej s napadnutým rozhodnutím súd poukazuje na to, že obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania.

Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok. Súd je však povinný na tieto procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu (IV. ÚS 329/04, II. ÚS 106/05, III. ÚS 32/07, III. ÚS 302/09, III. ÚS 75/2010), čomu podľa názoru sudcu učinil konajúci vyšší súdny úradník napadnutým uznesením zadosť.

24. S poukazom na uvedené má sudca za to, že vyšší súdny úradník postupoval správne a v súlade so zákonom, keď v danej veci návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že povinná netvrdila a ani nepreukázala dôvody na zastavenie exekúcie a súčasne súd ani ex offo nezistil existenciu dôvodov na zastavenie exekúcie. Keďže neboli zistené žiadne skutočnosti brániace vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom súd nezistil ani žiadny iný dôvod na zastavenie exekúcie, bolo potrebné sťažnosť povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 22Ek/2208/2025 zo dňa 12.01.2026 ako nedôvodnú zamietnuť.

25. O trovách sťažnostného konania súd prvej inštancie rozhodoval s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 199d ods. 1 Exekučného poriadku. Pretože súd prvej inštancie sťažnosť povinnej zamietol, nárok na náhradu trov konania o sťažnosti by sťažnostný súd priznal oprávnenému ako úspešnej strane. Nakoľko však z exekučného spisu vyplýva, že oprávnenému žiadne trovy v súvislosti s konaním o sťažnosti povinnej nevznikli (sťažnosť povinnej mu na vyjadrenie zaslaná nebola), súd v súlade s princípom uvedeným v článku 17 CSP zakotvujúcim procesnú ekonomiu rozhodol tak, že oprávnenému náhradu trov konania o sťažnosti nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (